

[Aase Olesen.]

lejlighed til at få informeret borgerne om disse problemer, som man ønsker de skal tage stilling til.

Vi mener ikke, at man kan praktisere det lokale demokrati, uden at det skal koste noget. Derfor kan jeg altså ikke dele venstres og socialdemokratiets ordføreres store skepsis. Vi vil i udvalget gerne se nøjere på de betingelser, som skal være opfyldt, for at vejledende folkeafstemninger kan sættes i værk. Det er jo ret kostbare foranstaltninger, og jeg kan da notere mig her, at fremskridtspartiet også af og til fremsætter forslag, der koster både administration og penge.

Vi kunne måske også i forbindelse med det arbejde, jeg forstår indenrigsministeren ser hen til som resultat af udvalgsbetænkningen, overveje, om der findes andre og billigere former end egentlige vejledende folkeafstemninger. Jeg tænker her på sådan noget som tvungne høringer, når en bestemt andel af en kommunalbestyrelse og en bestemt procentdel af vælgerne fremsætter ønske om det. Det er en betydelig mere overkommelig sag.

Hagen Hagensen (KF):

Der er blevet sagt meget om dette forslag allerede, og det, der går igennem det, må vel være, at vi alle sammen ønsker at styrke det kommunale selvstyre, og vi ønsker også, at der skal være så nær forbindelse som muligt mellem borgerne og dem, borgerne har valgt til at lede deres kommune.

Jeg tror til gengæld, at kommunerne i meget høj grad har mange, mange regelsæt, de skal rette sig efter, og jeg er derfor ikke sikker på, at det vil være nogen god idé at lovfæste adgangen til under bestemte forudsætninger at kræve en vejledende folkeafstemning, som i øvrigt meget nemt vil føre til, at det, der vedtages ved afstemningen, faktisk bliver bestemmende for kommunalbestyrelsen.

Der er mange, mange ting, der sikkert ikke kan komme ind i overvejelserne, når man skal have en sådan vejledende folkeafstemning, der må gå ud på at sige ja eller nej til noget. Jeg tror derfor, det vil være meget klogt, om man venter med at tage stilling til, hvordan nærdemokratiet skal

bygges ud, til man får resultatet fra den arbejdsgruppe, der, som indenrigsministeren nævnte, arbejder med tingene.

Jeg vil godt have lov til at sige, at der er jo ikke noget i vejen for, at kommunerne nu kan høre deres borgere f. eks. ved at lægge spørgsmål ud til kommuneafstemninger eller ved på anden måde at få vejledende tilkendegivelser om dette eller hint.

De tider er vel egentlig forbi, som fru Jytte Røge talte om. Det var et nydeligt stemningsbillede, der blev givet af, hvordan forholdene var for 20-30 år tilbage, hvor den kommunale skat var den største byrde. Det var jo først efter den anden verdenskrig, at det vendte. Jeg vil da sige i den forbindelse, at siden da er der jo sket det, at hvert fjerde år har borgere i alle landets kommuner valgt dem, de ville have til at lede og styre kommunen i de kommende 4 år, så det er jo gået sådan nogenlunde alligevel. Jeg tror såmænd ikke, at der er det helt store behov for alle disse ting, og navnlig da ikke for at lovfæste dem.

Borgerne vil gerne vide, hvad deres skattekrone bruges til. De vil også gerne vide, at de ikke gives ud til noget, der er overflødigt, og man har jo valgt folk til at lede byen eller til at stå i spidsen for kommunen for en 4 års periode. Duer det ikke, så er adgangen til at vælte dem så uhyre nem, når perioden er gået til ende. Jeg tror, det kunne være meget, meget morsomt at føre stemningsbilledet tilbage endnu flere hundrede år, hvor alting afgjordes af bymændene på bytinget siddende rundt omkring på stenene. Sådan gør vi det ikke mere. Derfor er det nok ikke så helt på sin plads, det, der kommer frem her.

Kristine Helberg (SF):

Fra SF's side må vi se med stor sympati på selve den grundtanke, der ligger bag fremskridtspartiets forslag her. Det er ganske givet meget forkasteligt, at afstanden mellem de valgte repræsentanter og dem, der har valgt dem, er så stor, som den er for tiden, netop på kommuneplan og i og for sig også på mange andre områder. Det ville være meget nyttigt, hvis man i langt højere grad, end tilfældet er, kunne lade borgerne selv træffe beslutning eller give deres mening til kende ved enten besluttende eller vejledende afstemninger.